

staltning, og for hvilken Vederlaget ifølge Loven om Indkomst- og Formueskat udgør $1\frac{1}{2}$ pCt. af de indgaaede Skattebeløb.

Ved Lov Nr. 712 af 22. December 1920 er dette Vederlag fra og med den 1. April 1921 nedsat til $1\frac{1}{4}$ pCt., men da samtidig Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten for Finansaaret 1921—22 efter de nu foreliggende Oplysninger maa antages at ville andrage henholdsvis 229 og 51 Millioner eller i alt 280 Millioner, vil Opkrævningsvederlaget andrage 3 500 000 Kr., og Udgiften til Opkrævning maa derfor forøges med 1 475 000 Kr.

Man skal derfor anmode det ærede Udvalg om efter dette Ministeriums Begæring ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1921—22 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 22 A. VII. B. 3. Udgifter ved Indkomst- og Formueskatten.
c. Skattens Opkrævning.

Summen forhøjes med..... 1 475 000 Kr.

N. NEERGAARD.

Hude,

Til Folketingets Finansudvalg.

532

Finansministeriet. København, den 9. Marts 1921.

G. T. Journ. C. Nr. 1304.

I Skrivelse af 15. Februar d. A. til Folketingets Finansudvalg vedrørende Ændringer til Finanslovforslaget for 1921—22, jfr. Indstillinger til Samraad fra Folketingets Lønningsudvalg og Lønningsraadet, p. 90, har Lønningsraadet bl. a. udtalt *dels*, at der ikke efter dets Opfattelse foreligger Grundlag for at yde Toldassistenter, der forretter Tjeneste i Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, særlige Honorarer som Erstatning for Afsavn af Diæter eller Afsavn af Overtidsbetaling, *dels*, at Betingelserne for at yde Overarbejdspenge ikke foreligger i vedkommende Centralstyrelse, hvilket Forhold efter Raadets Mening ikke kan forandres ved den Omstændighed, at de paagældende kun midlertidigt gør Tjeneste i Centralstyrelsen, da de, saa længe de forretter Tjeneste dersteds, maa underkaste sig de samme Vilkaar, som gælder for vedkommende Styrelsesgrens Tjenestemænd.

I denne Anledning skal man om de paagældende Honorarer à 400 Kr. aarlig, der paa Finanslovforslaget er opførte som Vederlag til 3 Toldassistenter for Afsavn af Diæter, bemærke følgende:

Allerede i Skrivelse af 17. Juni f. A. til Finansministeriet har Lønningsraadet udtalt, at disse Honorarer — da de ikke syntes at opfyldte den i Tjenestemandslovens § 42 for Honorarers Ydelse opstillede Fordring: Tilstedeværelsen af en særlig Virksomhed udenfor den egentlige Tjenestegerning — fremtidig burde bortfalde, og i Overensstemmelse hermed har Raadet i sine Bemærkninger til Finanslovforslaget af 10. December f. A. henstillet til Finansudvalget, at de paagældende Honorarer udgaar.

I Referat af 23. Januar d. A. til Finansministeren, hvilket Referat er videresendt til Lønningsraadet, har Departementet derefter foreslaaet at søge Forholdet ordnet paa anden Maade, saaledes at der for vedkommende Tjenestemænd søgtes fastsat en højeste Tjenestetid af 8 Timer daglig, ligesom ved Toldstederne, og at der for Tjeneste derudover ydedes dem Overtidsbetaling efter de for Toldvæsenet i øvrigt gældende Regler.

Hertil har dog Lønningsraadet i den ovennævnte Skrivelse af 15. f. M. som sin Opfattelse udtalt, at Betingelserne for at yde Overarbejdspenge ikke forelaa i Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, heller ikke til de heromhandlede Tjenestemænd.

Overfor Lønningsraadets Standpunkt i nærværende Sag maa man meget bestemt hævde, at naar man saaledes hverken kan give de paagældende Toldassistenter Honorarer eller Overtidsbetaling, vil det være ugørligt at beordre Told-